

Bevordering van de Zorg voor verstandelijk gehandicapte jeugd in Zambia

Nummer 11
December 2004

Jonathan Nieuws

Nieuwsbrief van de Stichting Jonathan

15 jaar Stichting Jonathan

Ja, de stichting bestaat echt al vijftien jaar en wij als bestuur danken alle mensen die zoveel jaar de verstandelijk gehandicapten in Zambia financieel hebben ondersteund.

Het ontstaan van de stichting

Op 3 oktober 1990 werd bij notariële akte de Stichting Jonathan opgericht. Het doel van de stichting was en is het bevorderen van de zorg voor verstandelijk gehandicapten in Zambia. Het initiatief voor de oprichting werd genomen door twee werkers in de Nederlandse zwakzinnigenzorg. Zij bezochten Nel Coumans in Zambia, die daar op verzoek van de Bisschop van Ndola onderzoek deed naar de situatie van verstandelijk gehandicapten. Het bleek al snel dat voor de ernstig gehandicapten geen zorg aanwezig was. De wat dieper gehandicapten werden vaak verborgen gehouden in de hut. De mensen ervoeren het hebben van zo'n kind als een straf of het werk van boze geesten.

Ontwikkeling van de zorg

In 1990 startte het Community Based Rehabilitation programma (CBR) voor deze vergeten groep. Het hart van deze benadering was en is nog steeds het huisbezoekprogramma.

De mensen worden thuis bezocht door daarvoor opgeleide onderwijzers. Naast het begeleiden van de familie in de zorg voor het gehandicapte kind, wordt geprobeerd de mensen duidelijk te maken dat het hebben van een zwaar gehandicapt kind geen straf is en ook niet het werk van boze geesten. Deze kinderen hebben recht op een veilig plaatsje in het gezin. Ter ondersteuning werden in de loop van de jaren dagverblijfsjes opgericht. Kinderen die leden aan epilepsie kregen medicijnen en ze werden begeleid.

De eerste zes jaar gebeurde dit onder de voortvarende leiding van Jet Vinken met medewerking van haar man Serf Krewinkel. Daarna kwam

het gehele project in Zambiaanse handen. De Zambiaanse provincie van Italiaanse Franciscanessen heeft als het ware het project 'geadopteerd'. Dit houdt in dat zij zorgen voor een deskundige coördinator. Maar ook in Zambia kost deze zorg geld. Zambia is arm, nog steeds arm. In het eens zo rijke Zambia met zijn kopermijnen leeft 80% van de bevolking al jaren aan de rand van het bestaan. De regering wil het project wel ondersteunen, maar ze heeft nauwelijks voldoende geld om de onderwijzers te betalen. Voorlopig valt daar niets van te verwachten.

De kerken willen helpen

Aanvankelijk werden de eerste dagverblijvers opgevangen in de kerk of in een van de bijgebouwtjes. Materialen en inventaris werden soms gedoneerd door religieuzen. De Stichting Jonathan wilde financiële ondersteuning geven en vol enthousiasme werd er contact gezocht met scholen, organisaties en particulieren. In 1996 na de terugkeer van Jet en

Serf was er een sprankelende open dag. Toen verscheen ook het eerste Jonathan Nieuws. Middels deze nieuwsbrief hoopte het bestuur veel donoren te krijgen. Helaas is dit nog niet echt gelukt, maar de donoren van het eerste uur zijn gelukkig nog steeds bereid te helpen.

Er is in deze vijftien jaar veel tot stand gekomen. De financieringsorganisatie Misereor in Aken was bereid een groot gedeelte van het budget te betalen. Stichting Jonathan nam het andere gedeelte voor haar rekening zoals:

- bijscholingen en trainingen van begeleiders
- fietsen en regenkleding voor de vrijwilligers van het huisbezoekprogramma
- gereedschap voor de sheltered workshop en groentetuin
- voor de self-helpprojecten aankoop van een gebouwtje, zaaigoed, materialen
- voor de dagopvang drie gebouwtjes, in Mushili, Twapia en Chipata
- een waterput en een boorput
- geld voor medicijnen voor het epilepsieprogramma

Hiermee waren de volgende bedragen gemoeid:

1990 - 1995	f 68.867,91
1995 - 2000	f 116.969,00
2001, 2002, 2003, 2004	€ 44.000,00

Niet alles lukte natuurlijk even goed. Zowel de leiding van het project als het bestuur van Stichting Jonathan kregen teleurstellingen en tegenslagen te verwerken. Dankzij een nog steeds voortdurende goede samenwerking tussen de leiding van het CBR-project en het bestuur van Stichting Jonathan zijn de problemen echter steeds goed opgelost..

Colofon

Jonathan Nieuws ©

is de periodieke nieuwsbrief van Stichting Jonathan. Deze nieuwsbrief wordt vier maal per jaar gratis verspreid onder Jonathan-donateurs en sympathisanten van het werk van de stichting.

Adres Stichting Jonathan
Postbus 572, 6400 AN Heerlen

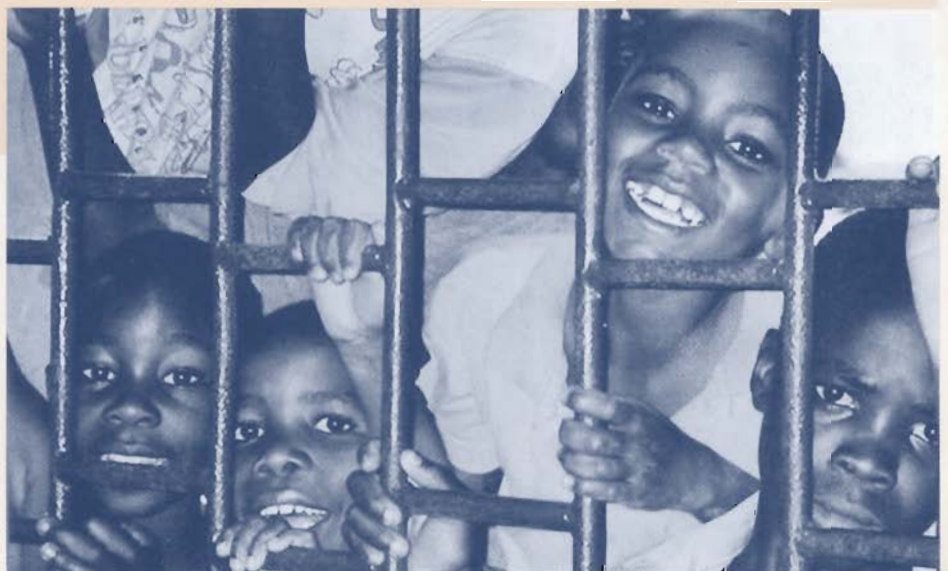
Donaties

Het werk van Jonathan kunt u ondersteunen door een bijdrage over te maken op:

- Postgiro 596262 of
- Bankrekeningnr. 6377 62606 (Generale Bank Heerlen), telkens met vermelding van: 'Bijdrage voor Jonathan'.

Vormgeving & Productie
Hein Berendsen Public Relations, Landgraaf.

Druk
SchrijvenLippertzHuntjens, Voerendaal.

Partners in de zorg

De leiding van het CBR-project ziet ons niet alleen als geldgever. Zij geeft nadrukkelijk aan dat ze behoefte heeft aan gedachtewisseling over de directe zorg en de daarmee gepaard gaande problemen, op zowel inhoudelijk als financieel gebied.

Wij van onze kant proberen ons goed voor ogen te houden, dat zij het beste weten wat goed en mogelijk is in hun land en wat past in hun cultuur. Wij proberen door het stellen van vragen en het geven van suggesties een helpende hand te bieden. Uiteindelijk beslissen zij zelf wat er gebeurt. Contacten met de leiding van het project worden onderhouden door Nel Coumans en Anneke Veen, werkzaam bij het COV en adviseur van Stichting Jonathan. Aangezien zij ook jaren in Zambia heeft gewerkt, is zij goed op de hoogte van de situatie.

Overleg vindt niet alleen per brief of e-mail plaats, maar dankzij een bezoek aan het project, zoals dit in 2003 plaatsvond, groeit de samenwerking met veel respect voor elkaars zienswijze.

Toekomstplannen en knelpunten

Verstandelijk gehandicapte jongeren

De diep gehandicapten blijven bij familieleden, maar wat gebeurt met gehandicapten op midden-niveau?

Er was al een oplossing gezocht in het oprichten van zogenaamde sheltered workshops. De produkten die daar gemaakt worden, kunnen ze proberen te verkopen op de markt. Maar er zijn zoveel werklozen, die eveneens deze produkten maken, dat weinig meer verkocht wordt. Een paar jaar geleden zijn ze in een van de workshops begonnen met het maken van doodskisten. Dit leek een goed idee. Maar zij waren niet de enigen, die dit bedachten: al snel begon een levendige handel op dit gebied door mensen die al jaren werkloos zijn. De concurrentie werd te groot en er moest worden gestopt.

Nu zijn er plannen om te komen tot een opleiding in land- en tuinbouw. Op papier een prachtig plan, maar in de praktijk zal het nog lang duren voor dit alles rond is. Verleden jaar hebben Nel Coumans en Anneke Veen dit aankomende project bezocht. De fundamenten voor het opleidingscentrum zijn gelegd, maar het geld is op. We hebben geadviseerd een uitgebreid plan van aanpak te maken en dit aan ons toe te sturen. We hebben vernomen dat ook een organisatie in Engeland iets wil doen; dus we bezien nu of we dit gezamenlijk kunnen ondersteunen. U hoort er meer van als we antwoord hebben op een aantal vragen over het programma en de huisvesting.

Epileptieprogramma

Er is een goedlopend epilepsieprogramma, waaraan zowel verstandelijk gehandicapten als niet-gehandicapten deelnemen.

Het aantal deelnemers blijft groeien, met het gevolg dat er niet genoeg medicijnen zijn. Tijdens het bezoek van Nel en Anneke is hier uitgebreid over gesproken. Aan dit gesprek namen ook vertegenwoordigers van ziekenhuizen en klinieken deel. Er is nu een organisatie opgericht die bekijkt op welke manier de zorg voor epilepsiepatiënten het beste gestalte kan krijgen. Vanuit het bestuur is contact gezocht met het Nationaal Epilepsie Fonds (NEF). Er zijn gesprekken gaande met de directeur van het NEF over eventuele inzet van een deskundige, die ter plekke de situatie bekijkt en een advies zal uitbrengen. We hopen dat dit binnen afzienbare tijd mogelijk is.

Persoonlijke vraag van Nel Coumans

Al sinds 1968 werk ik als lid van het Centrum Ontmoeting der Volkeren voor de Derde wereld. In 1988 kreeg ik de kans zelf twee jaar in Zambia te gaan werken. Na mijn terugkeer heeft het CBR-project mijn volle aandacht gehouden. Ik hoop dit nog jaren te kunnen doen. Gezien mijn leeftijd (ik ben 80 geworden) is het beter dat iemand anders voorzitter van Jonathan wordt. Maar...voorzitters liggen niet voor het opscheppen. Ik wil jullie vragen: heb je interesse om dit te doen, of weet je personen die geschikt zijn? Laat het weten!

De PR-commissie zoekt ook enthousiaste mensen die mee willen denken en werken om meer fondsen te werven. Lieve mensen: er is nog veel werk aan de winkel. Laat ons niet in de steek.

Ik wil nog medelen dat ik deze zomer ben verhuisd. Als groep COVERS zijn we verhuisd naar het Aldegondaplantsoen in Maastricht. Mijn adres is: Aldegondaplantsoen 9A 6226 AG Maastricht Tel: 043 3625702.

Heel veel dank voor alles wat jullie gedaan hebben en nog willen doen voor onze mensen in Zambia.

Het bestuur van de Stichting Jonathan wenst alle donateurs een heel fijn Kerstfeest en een gelukkig en gezond 2005.

Het Bestuur

Het bestuur vergadert vier keer per jaar. Een van de zorgen van het bestuur is dat de gelden die gegeven zijn goed en verantwoord besteed worden.

Een tweede zorg is: Hoe komen we aan meer donateurs.! Dit jaar stond het iedere keer op de agenda van de bestuursvergadering. Eén ding staat vast:: we moeten nog meer mensen geïnteresseerd krijgen in ons CBR-project. *Dus...*

Meer timmeren aan de weg, Jonathan dichter bij de mensen brengen.

Voorstellen zijn:

- Meer informatie, dus vaker een kort bericht naar onze trouwe gevers.
- Meteen een bericht sturen na ontvangst van een gift; voor degenen die maandelijks storten geregeld een kort bulletin.
- Contacten opnemen met verenigingen en scholen, zo mogelijk gevolgd door een persoonlijk bezoek.
- Stichtingen die werken voor verstandelijk of lichamelijk gehandicapten benaderen voor hulp.

Het bestuur is er zich goed van bewust dat er overal bezuinigd moet worden en de vette jaren ook in Nederland voorbij zijn. Maar we moeten toch de moed hebben door te gaan want de mensen voor wie Jonathan werkt, zijn echt arm. Het ontbreekt hen aan alles...

Kort berichtje...

Zo kan het ook....

Er wordt een website ontwikkeld voor en over Stichting Jonathan door Taco Paul Reijer. Taco was daarvoor info aan het zoeken op het internet en vond informatie over Jonathan op een familiesite. Het was geschreven door ene Frans. Frans had de boodschap goed begrepen en wilde die doorgeven om anderen enthousiast te maken voor dit goede doel. Frans bedankt!

Maar wie is die Frans? Ik zoeken en zoeken. En toen zag ik de naam van de website: 'familie thuis.'